

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES
20 d'Octubre 1917

Any I - N.º 28

Preu: 10 cèntims

Per la Ciutat i el seu bon govern

La "Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà" als ciutadans de Figueres:

L'organisme cabdal de la nostra vida ciutadana, el Municipi, ha de renovar, mitjançant l'elecció popular, la meitat dels seus consellers, i la nostra entitat que té per honor, alhora que un veritable amor a la terra catalana, una viva estima per la nostra petita urbs, no pot, ni vol, ni deu restar indiferent davant dit renovellament.

No pot restar-hi, perquè aquella, palesant totes les commocions i desorientacions d'una crisi de creixença, reclama amb urgència l'acurada administració de tots els que a mires partidistes, personals i de capelleta hi avantposin l'interès suprem de la col·lectivitat freturosa de progrés, perquè la liquidació que s'accentua d'històrics partits i doctrinarismes, i l'escombrada de col·les personals o de política amfíbia que s'imposa, criden a noves gents, a nous ideals, per a infundir a nostra vida municipal un vigorós impuls que la nimbi d'un ric, espiritual i esplendorós complement de reformes materials que les palpitations del temps i les necessitats de Figueres reclamen.

El Municipi de Figueres, d'anys i anys, ha estat com una màquina automàtica, els curadors de la qual han utilitzada per a recaudar i repartir quasi mecànicament cabals i serveis; unes voltes matitzada la seva vida per una política sectària que ha ofès a una part respectable de la ciutat, altres voltes accentuant una inèrcia partidista expel·lidora de tota col·laboració vital; darrerament, una manifestació morbosa dels errors d'un partit que ha sabut administrar a la fàcil conservadora però no ha sabut governar, i que ha vist esquarterar la seva unitat donant naixença enfront d'ell a una agrupació o coal·lició de forces que l'únic valor que té positiu és el de significar una protesta contra el monopoli de govern municipal per un sol partit polític, però que porta com a pecat essencial el ser un conglomerat de gents amb ideal i gents sense ideal, gent dita d'ordre i gent dita avançada, mancats d'aglutinant i que—sols amb alguna excepció comptada i rara—ha tingut el desencert de no sumar-se a l'obra de la majoria en moments i problemes—com el de la Biblioteca Popular concedida per la Mancomunitat, per exemple—en què aquella ha complert digna i patriòticament els seus deures de partit nacionalista català i de procuradora dels interessos de Figueres, rectificat a l'ensems l'oblit amb què havien tingut els seus causants en l'Ajuntament, els federals històrics, l'obra de cultura del poble.

I atenent a tot això, i recullint els batecs que per la creixença i engrandiment de Figueres es senten arreu de la ciutat nostra, i tenint present que en la vida local som una força nova, però esclatant d'idealitats i de desitjos d'assolir per Figueres la màxima riquesa i el màxim progrés amb l'iniciació de totes aquelles ensenyances, amb l'implantació de tots aquells serveis públics, amb la protecció a totes les fonts de riquesa que l'orgull de fills que volen ben alt el nom de la seva ciutat nadiua ens fa desitjar, hem entès que amb la modèstia d'una actuació que totjust ve a la vida política local, però amb l'orgull d'aportar-hi noms que tenen les màximes garanties de competència, honorabilitat i afecte als mentats anhels, devíem pendre part, devíem intervenir en les properes eleccions municipals.

Solament en un cas hauríem cregut patriòtica la nostra abstenció com a partit polític en la dita lluita. En el cas d'haver-se arribat a una «unió sagrada» entre totes les forces genuïnament figuerenques, per a elegir sols a personalitats representatives del comerç, l'indústria, la propietat i el proletariat locals, en vistes a la conveniència de dur a terme l'Emprèstit com a obra del conjunt de la Ciutat, treta tota preponderància política. Mes no essent nosaltres qui per iniciar dita candidatura, puix som una força essencialment política que faria mirar amb recel l'iniciativa pels demés grups polítics figuerencs, i preparant-se aquests, per altra banda, per a la lluita amb la pretenció de tenir el major nombre possible de representants al Consistori, el nostre camí a seguir era ben clar i lògic.

No intervenir hauria estat un pecat. Al·liarse amb algun dels grups polítics afins, un erro que ens hauria donat l'apariència d'una conformitat o tolerància amb actituds seves en la vida municipal figuerenca que no podem aprovar, tant d'aquells que són a la nostra esquerra, com dels que diuen tenir un caràcter més de dreta. Aspirar a una majoria fóra una fal·lera, donada la situació de les forces figuerenques i lo inèdit de la nostra actuació local.

Per çò la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», d'acord amb la seva Comissió d'Acció Política, i inspirant-se únicament en el suprem interès de la Ciutat, va a les vinentes eleccions per a regidors a lluitar sols per les minories, oferint als seus amics i als ciutadans tots de Figueres, la següent candidatura:

Don Antoni Costa i Ferràn

COMERCIANT

Don Lluís Rita i Salvatella

INDUSTRIAL

Don Felip Ullonch i Broch

AGRICULTOR

Don Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Els noms són prou coneguts i reputats per a que ens abstinguem de fer-ne l'elogi. Representatius de tots els rams de la vida figuerenca, si surten triomfants de les urnes seran penyora de que l'obra fiscalitzadora que pertoca a les minories podrà ser adjectivada per una eficient col·laboració en el govern de la Ciutat. Tots ells tenen demostrat prou bé el seu amor a Figueres i el seu pregon sentit de catalanitat.

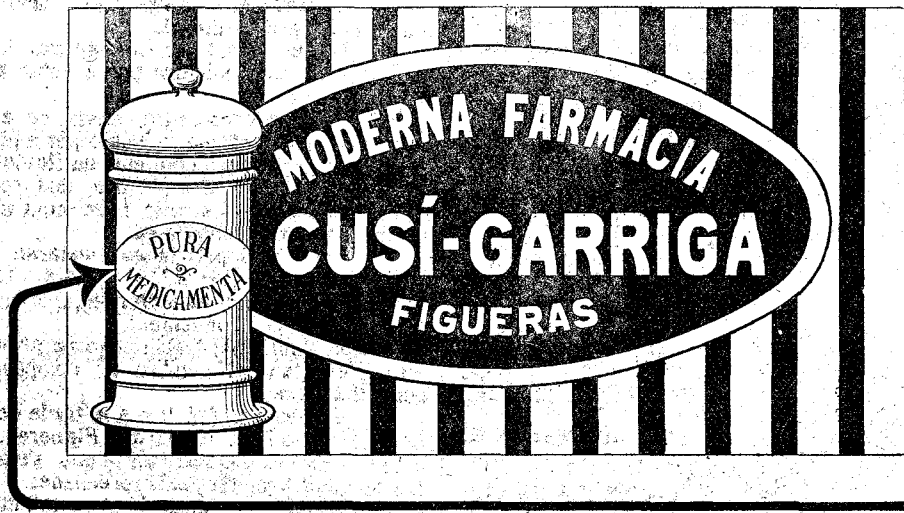
Ciutadans! Pensant en l'era de renovació que en la nostra vida municipal s'imposa, propagueu des d'ara la candidatura que us presentem, i feu-la després sortir victoriosa.

Figueres vos en sentirà grat.

Ciutat a 20 d'Octubre de 1917.

Per la Junta de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà.»

Carles Jordà.—Lluís Massot i Balaguer.—Ramon Pou.—Joan Coll.—Jaume Maurici.

Apropòsit de la Biblioteca Popular Judici d'unes actituds

Bé prou que s'obirava que hi hauria una majoria ciutadana que imposaria a una minoria despitada la solució única que la dignitat i l'interès de Figueres reclamaven en aquest afer dels terrenys damunt dels quals la Mancomunitat bastirà la seva Biblioteca Popular, però no per ço deixa de ser més formosa la victòria assolida.

Si com en l'antiga Roma la Ciutat tingués una Columna Mil·liària on gravar-hi el nom dels fills que mereixessin bé d'ella, els seus marbres deurien dir a les generes futures els noms dels qui, complint els seus devers de Consellers i d'amics de la cultura veritable, donaren el seu vot perquè la Biblioteca fos un fet, una realitat immediata. Per ells, doncs, la nostra més efusiva felicitació.

Mes, perquè no dir el blasme als tres Regidors que tingueren l'impudor d'oposar-s'hi?

Talment són ben vergonyosos la seva actitud i el seu procedir cercador de traves per a que la Biblioteca no es pogués establir...

Clar està que la trinitat al·ludida no la sentia, ni la comprèn, ni la veu la conveniència i utilitat d'una Biblioteca; que en oposar-s'hi, encobertament o descarada, no feia més que complir un deure de la seva consciència, una convicció profunda i ferma. Però davant d'aqueixa, per damunt d'ella i enfront d'ella hi havia l'interès espiritual d'una ciutat al qual deu donar-se tot l'estímul i tots els mitjans per a fer-lo créixer.

Laixó és lo que havien de tenir present els senyors Pascal, López i Moragas que amb malaguanyat esforç s'oposaven a que el Municipi col·laborés amb un infim gra d'arena a la mercè que ens atorgà la Mancomunitat de Catalunya.

No ho tingueren ells present, indubtablement, per aquella convicció profunda ans insinuada: I en tal sentit, cal compadir-los.

Cal compadir-los, perquè seria d'un tò comic pujat, sinó palèsés un baixíssim nivell cultural, dita convicció reveladora de que per certa gent d'aquest país, ni és sentida la conveniència d'una formació espiritual pels ciutadans, i si un afany de cultura els pessigolleja l'epidermis cerebral per una mena de «pose», és una pseudo-cultura pastada per uns amb vacil·lats i petulàncies analfabetes, per altres copsada prosaica i escaducament en l'infinita grisor dels toms de l'Alcubilla on rauen R.R. O.O. i R.R. D.D. que a voltes serveixen d'arma caciquil per entrevarcar la voluntat o les cobejances del poble.

Cal compadir-los, puix quan arreu del món és preocupació de polítics i administradors de la cosa pública la divulgació de les lletres i les ciències, la formació

espiritual dels ciutadans, ells diuen que és innecesària la Biblioteca, i regategen uns cabals i uns terrenys que encara que valguessin deu i mil voltes més deurien abonar-se amb gust, deurien cedir-se amb goig, no ja per un edifici i una col·lecció completa, orgànica i sempre renovada d'obres, sinó per cent llibres selectes a l'abast del poble, i al dir poble no ens referim a les classes humils, sinó a tots els estaments.

Tots als estaments de la nostra ciutat i del nostre país n'estan necessitats de llibres. No solament les classes modestes, les que per tenir de guanyar-se a cap edat el pa posseeixen apenes els més rudimentaris coneixements del saber numà, no han vist fulgurar la més petita espurneta de la llum del pensament; també ho estan, i potser en nivell parell, salvant les distàncies, i en alguns cassos potser més, les classes adinerades i que pretenen ser més selectes, car tant és de combatre l'analfabetisme absolut com l'analfabetisme lletrat.

Si es pogués fer un inventari dels llibres que existeixen a Figueres en cases particulars i en casinos i fins en establiments oficials, donaria en general un resultat que a tots afrontaria. Revistes de mer passatemps, novel·les de genre dubtós o de gust anodí, alguna que altra obra de fama mundial com a cosa rara... Però res més de consistència. Quasi cap obra clàssica. Cap estudi seriós d'afers, problemes o doctrines que han captivat l'atenció del món il·lustrat. Ni una obra d'alta ciència... En moltes de les cases, no hi trobaríem llibreria, i en altres, si n'hi ha, és per fer bonic, com un de tants mobles... I és clar que gents formades en aquest ambient, encara que sembli paradoxal, puix són els que més deurien tenir fam d'una Biblioteca, no senten, per l'inèrcia i pobresa de mires, la necessitat d'ella.

Llibres! Llibres! Aquest ha d'ésser el gran daler. Solament assabentant-se amb ells el ciutadà empendrà el camí de la seva dignificació, tindrà consciència dels seus deures i drets, i brillarà en el seu front d'ésser racional l'empremta divina del Creador.

Per això és de dolbre, és lamentable, és vergonyós, que, obrant amb mesura a llurs conviccions i consciència, en el segle XX, i en una ciutat moderna, hi hagin hagut tres consellers apel·lats Pascal, López i Moragas que votessin en contra de que la ciutat pogués fruit d'una Biblioteca pública.

I que un d'ells es digui «Pascal», com el gran matemàtic i pensador francès, no és una forta i punyent ironia?.....

C. de S.

DE SUBSISTÈNCIES

El problema de les subsistències que tan paorós es presenta com a conseqüència fatal i inevitable de la guerra mundial té a Espanya la seva natural repercussió i per a mitigar els greus conflictes que successivament aniran presentant-se fora necessària la existència d'organismes que tinguessin per objecte aquestes dues funcions primordials: una estadística veritat de les mercaderies existents, i distribució proporcionada a les necessitats de cada comarca o població.

Ni una ni altra cosa tenim desgraciadament. Les estadístiques es fan sempre malament, ja sia perquè són els interessats mateixos els que declaren, sense cap sanció eficaç en cas d'ocultació, o bé es deixen a càrrec de funcionaris que com els Secretaris d'Ajuntament no tenen ni les dades indispensables, ni per altra part estan prou versats en aquestes qüestions per a fer-ho amb ple coneixement de causa. No parlem de quan són fetes per institucions provincials, el servei agronòmic posem per cas, car allavors són encara més allunyades de la realitat.

Amb referència al segon extrem el desgavell és més palés encara. En temps normals és el comerç, amb l'estímul del guany que cerca, l'encarregat de distribuir a mida de les necessitats els articles necessaris al consum. Mes quan degut a la sèrie de disposicions dictades pel poder executiu es fa casi impossible el desentrotlle normal de les transaccions comercials,—com succeeix actualment,—i vénen agravades a més amb les disposicions de les cèlebres Juntes Provincials de Subsistències, establint el ver cantonalisme per la sortida d'articles de primera necessitat, es veu més indispensable la creació d'un centre destinat exclusivament a la distribució de les matèries indispensables per a la vida.

No es podrà dir que és la manca de temps per estudiar i procurar l'aplicació d'aquestes mides a Espanya la causa de no veure-les aplicades. Desgraciadament la llarga durada de la guerra n'ha donat amb escreix per a que a hores d'ara se'n poguessin veure els resultats, cas d'haver-se estudiat,—com ho feren els diputats i senadors nacionalistes al començament de la lluita,—pels ministres la situació a què ens portaria la durada de la mateixa. De ministres de temporada i enciclopèdics poc se'n pot esperar de bo.

X. X.

L'Assemblea de Parlamentaris

Dimecres passat, dia 17, va acabar a Madrid la reunió dels parlamentaris que s'han reunit els dies 15, 16 i 17.

Dels acords adoptats per la Comissió primera de l'Assemblea n'han facilitat els reunits una estensa nota, que abasta els punts següents: *Suspensió de garanties. — Sobirania popular i separació de poders. — Funcionament de les Corts. — Reforma del Senat. — Règim autònom. — Immunitat parlamentària.*

La molta estensió d'aquella nota ens priva de publicarla. Reproduïrem tan sols, per l'excepcional importància que té per nosaltres, la conclusió que es refereix al

Règim autònom

«Entén l'Assemblea que la Constitució espanyola ha de modificarse en el sentit de que sens perjudicar en res la unitat nacional i sense minvar les facultats que a l'Estat espanyol competeixen per a l'exercici de la sobirania pugui donar-se plena satisfacció a les aspiracions autonomistes que es manifesten en algunes regions espanyoles i que a Catalunya i a les Províncies Basques constitueixen aspiració unànime del país.

»Es per això que l'Assemblea declara:

»Primer. Que la modificació del Codi Constitucional en el que es refereix a l'estructura de l'Estat ha de basar-se necessàriament en un ampli règim d'autonomia, admetent com organisme natural la regió, acceptant la seva existència en tots aquells casos en els quals la voluntat de constituir-la es manifesti en forma adequada, i les circumstàncies de la seva formació ofereixin les necessàries garanties d'un profitós funcionament, i reconeixent a les regions com atribucions pròpies emanades de la seva constitució, les de governar-se i regir-se lliurement en tots els ordres que afectin al ple descabdellament de la seva vida interna sens perjudici de la plena autonomia municipal, que serà objecte d'altre acord.

»Segon. Que les matèries sobre les quals concideixen tots els membres de l'Assemblea en creure que la plena sobirania de l'Estat espanyol és inqüestionable, amb expressa reserva del criteri d'alguns assembleistes que entenen han d'estendre's a altres matèries, són les següents:

A.—Les relacions internacionals i la representació diplomàtica i consular.

B.—L'exèrcit, la marina de guerra, les fortificacions de costes i fronteres i tot el que es refereixi a la defensa nacional.

C.—Les condicions per a ser espanyol i l'exercici dels drets establerts en el títol I de la Constitució.

D.—El règim aranzelari, els tractats de Comerç i les Duanes.

E.—L'abanderament dels vaixells mercants i els drets i beneficis que concedeix.

F.—Els Ferrocarrils i els canals d'interès general.

G.—La legislació penal i mercantil, comprenent en aquesta el règim de la propietat industrial i intel·lectual.

H.—Els pesos i mesures, el sistema monetari i les condicions per a l'emissió de paper-monedera.

I.—La reglamentació del servei de correus i telègrafs.

J.—L'eficàcia dels documents públics i de les sentències i comunicacions judicials.

K.—La legislació social.

»Tercer. Que la constitució establirà les garanties mitjançant les quals, els habitants i els ajuntaments d'una part del territori espanyol manifestin llur voluntat de quedar constituïts en regió i d'obtenir pels poders regionals la sobirania per a regir la seva vida interior en tot o en part de les matèries no reservades a la sobirania exclusiva de l'Estat espanyol.

»Quart. Que els reiterats acords de representants en Corts, Diputacions provincials i ajuntaments de Catalunya i de les províncies basques, afirmant la seva personalitat i reclamant la seva autonomia, poden autoritzar a les Corts Constituents per a que, naturalment, els reconguin la seva personalitat com a regió i atorguin el règim d'autonomia previst en la declaració primera.

»Quint. En reconèixer a una regió el dret a regir sa vida interior es fixaran clarament els impostos que l'Estat es reserva per atendre els serveis que quedin al seu càrrec i aquells que es traspassen a la regió per a sufragar les atencions que implica l'exercici de les atribucions que se li reconguin, establint un règim de absoluta separació d'hisendes.»

Bé pot dir hom, com ho fa un confrare: **L'idealitat federal en el seu nou sentit i la realitat regional, han trobat terme de concordança per a una futura Constitució que podria ésser comparada amb la de Suïssa.**

Al volt de l'actuació dels Parlamentaris s'hi està forjant una nova Constitució adaptada a una nova Espanya: L'Espanya Gran de tots els pobles ibèrics que avui reivindica el seu esdevenir, i esborra el passat ingloriós de tantes desventures.

«Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà»

PRESENTACIÓ DE CANDIDATS

Considerant la Comissió d'Acció Política de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» que era ja temps apropiat per a marcar l'actitud de l'entitat de la qual n'és organisme director en relació amb les properes eleccions municipals, i portant ja fets tots els estudis i gestions necessaris per a pendre a consciència els acords que en pervinguessin, va creure procedent comunicar tot seguit als seus amics quina era l'orientació que amb vistes a les vinentes eleccions ella marcava, i exposar i raonar les causes que la duïen a sa defensa.

Fou un dels primers acords de la dita Comissió d'Acció Política, —una volta sentats els termes de la lluita i havent d'anar-se a fer la tria aleshores dels homes que haviem de representar el seu pensament, —reservar a la «Joventut Nacionalista» el nomenament d'un dels candidats que la «Lliga» presentés.

Dimarts passat al vespre, i amb assistència de gran nombre dels seus components, va reunir-se en Junta General la «Joventut Nacionalista» per a fer-li assaber l'acord de la repetida Comissió d'Acció Política, i per a que ja en sortís feta l'elecció d'aquell dels seus socis que havia de completar la candidatura que en els altres noms ja estava aprovada per la Junta de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà.»

La «Joventut Nacionalista» per primera vegada d'ençà de la seva constitució, pren part activa en unes eleccions, i es d'esperar de la valua i número dels elements amb què compta que la seva intervenció en les eleccions municipals serà ben vital i profitosa per als ideals que en un pla divers del mateix camp d'acció de la «Lliga Nacionalista» hi defensa.

L'amic Maurici, Secretari de la «Lliga», va exposar als concorrents quins eren els termes en què la Comissió d'Acció Política plantejava l'actitud del nostre partit per les vinentes eleccions, i comunicà l'acord que havia pres de demanar a la seva «Joventut» que nomenés el candidat que en representació d'ella havia de figurar en la candidatura que seria presentada.

Per unanimitat fou elegit el seu President i estimat company En Josep Sans Roquer com a candidat, qui va pronunciar breus paraules de remerciament i prometé una actuació fidel als seus principis i a les conveniències de la ciutat, en el cas de que el cos electoral l'honorés amb la seva confiança com l'havien honorat els seus companys de «Joventut».

Comunicat semblant acord a la Comissió Electoral, va procedir-se tot seguit a la convocatòria de la Junta General de socis de la «Lliga» per a fer la presentació dels candidats que en nom d'ella havien de lluitar.

**

El dijous, i president Don Carles Jordà, els socis de la «Lliga» varen aplegar-se en reunió per a escoltar quines foren les raons que varen moure a la Comissió d'Acció Política al senyalar l'actitud a seguir enfront les eleccions municipals.

El President senyor Jordà, amb paraula reflexiva i concisa, va presentar al jui dels senyors socis les diverses orientacions que l'entitat hauria pogut pendre a l'intervenir en la lluita, i feu ressaltar també els inconvenients que s'hi oposaven.

El temps relativament curt en què actuem en la ciutat de Figueres no ens permet aspirar d'obtenir els llocs de l'elecció més que els que bonament compremem que les nostres forces ens hi arriben. I així, sense abandonar cap sector de la lluita, i anant completament sols, hem acordat presentar un candidat per cada un dels districtes municipals.

Fou pensament de la «Lliga» que els candidats que patrocinés podessin representar amb tota puresa, i sense les inconveniències de dur el ròssec de les actuacions d'altri, —fos qui fos aquest, —el desig que avui per avui frissa en l'ambient de la ciutat de realçar el nivell de la població i de la pròpia estima i valor. Es perquè que la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», presentant-se sola a la lluita, i manifestant un programa d'activa vida municipal, adquiria la representació d'aquests nous sentiments que avui com mouen la fluixetada d'iniciatives de suara, i que demanen per la ciutat nostra una col·laboració activa i aciençada de les seves cabals i genuines representacions.

Exposa l'afinitat que ha d'existir i desenrotllar-se entre tots els caires de la vida ciutadana i les reformes que el temps i les necessitats modernes reclamen per Figueres, i és per tal fi que la «Lliga Nacionalista», que essencialment en les futures eleccions hi patrocina aquesta frisança de cosa nova que se sent en la Ciutat, no exigeix d'aquells qui l'ajudin en la seva tasca el criteri tancat d'una conveniència o pensament polític, sempre que dintre la lleu varietat del matix s'hi trobi un cooperador apte i assabentat de l'obra comunal que va a emprendre.

Seguidament el senyor Jordà proclama els candidats que la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» patrocina, i que són els següents senyors:

ANTONI COSTA i FERRAN
COMERCIENT

LLUIS FITA SALVATELLA
INDUSTRIAL

FELIP LLONCH i BROCH
AGRICULTOR

JOSEP SANS i ROQUER
ADVOCAT

Tots aquests noms deixaren en els assistents el bon efecte d'una bella tria realitzada, que pot fer concloure en un pensament d'unitat totes les conveniències i dalers de la nova Figueres per la qual la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», valor nou en la vida ciutadana, va a bregar en les eleccions en que hi intervé, portant al seu damunt, amb la responsabilitat del seu pensament, un xic de respecte de tots els camps oposats enmig les lluites despietades dels altres partits locals.

Empordanès i el magnífic Ajuntament de Figueres, es senten altament honorats al convidar-vos a pendre part a l'artístic concurs que tindrà lloc a la capital de l'Alt Empordà, el vuit de Desembre pròxim, diada de la Verge, i que continuarà celebrant-se anyalment en una diferent ciutat de la bella terra empordanesa a fi d'enaltir el nostre esperit i major dignificar el verb de Catalunya!

Llista de premis, prèvia ORDINARIS

I. *Flor-Natural*, ofrena de l'Ateneu Empordanès, a la millor poesia presentada a concurs. El guanyador d'aquest premi se subjectarà a la consuetud establerta.

II. *Englantina*, oferta pel Magnífic Ajuntament de la ciutat de Figueres, a la millor poesia rural.

III. *Viola*, donatiu del Dr. D. Josep Callís, pvre., Rector de Figueres, a la millor poesia religiosa.

IV. *Premi del Consistori*, al millor treball en prosa.

EXTRAORDINARIS

V. Premi de D. Josep Pella i Forgas, president honorari de l'Ateneu Empordanès. Artística copa de plata, al millor estudi històric referent a l'Empordà.

VI. Premi de D. Lluís Ballbé de Gallart, Diputat a Corts. 50 pessetes. Tema lliure.

VII. Premi de l'Excm. Comte de Torroella de Montgrí, Senador del Regne. 100 pessetes. Tema lliure.

VIII. Premi de D. Gustau Peyra, ex-Diputat a Corts. Objecte d'Art.

IX. Premi de D. Pere Rahola, Senador del Regne. 50 pesetas. Tema lliure.

X. Premi de D. Frederic Rahola, Senador del Regne. Una lliura esterlina en or a una poesia de caient empordanès.

XI. Premi de l'Excm. Sr. D. Juli Fournier, Inspector general d'Ensenyança i Diputat a Corts. No determinat.

XII. Premi de D. J. Irla Bosch, Diputat provincial. No determinat.

XIII. Premi de D. Josep Mascort. Objecte d'art.

XIV. Premi de D. Josep Salleras Pià, Diputat provincial. 75 pessetes. Tema lliure.

XV. Premi de D. Josep Dalmau Carles. Valiós objecte d'art a la millor poesia lloant a En Pep Ventura.

XVI. Premi de D. Paulí Geli Maymí, Diputat provincial. No determinat.

XVII. Premi metàl·lic ofert per varis socis de l'Ateneu al millor aplec de biografies d'empordanesos il·lustres.

XVIII. Premi de D. Emili Garriga, ex-Diputat provincial. 50 pessetes. Tema lliure.

XIX. Premi de D. Lluís d'Ametller, ex-Diputat provincial. Objecte d'art. Tema lliure.

MUSICALS

I. Premi de l'Excm. Diputació provincial de Girona. 75 pessetes a la millor sardana original per a cobla.

II. Premi de D. Carles Cusí de Miquelet, Diputat a Corts per Figueres. 150 pessetes al millor aplec de tres sardanes originals per a cobla.

III. Premi de D. Carles Jordà, ex-Diputat provincial. 100 pessetes a la millor sardana sobre una cançó popular catalana. Serà preferida, en igualtat de circumstàncies, la que millor glosi la cançó adoptada i a l'ensems millor ne conservi el caràcter fonamental.

IV. Premi de l'Excm. Marquès d'Alèlla. Objecte d'art al millor aplec de melodies originals de caient catalanesc, per a cant i piano.

JURAT LITERARI

Pere Corominas, president; J. Pous i Pagès, Bonaventura Sabater, Miquel Roger i Crosa, Ramon Pella i Tort, Ambrosi Carrión, vocals; E. Isern Dalmàu, secretari.

JURAT MUSICAL

Joan Lamotte de Grignon, president; Juli Garreta, Josep M.ª Soler, Simó Gratacòs, vocals; Joan Gibert, secretari.

NOTES

1.ª Les composicions deuren enviar-se, com de costum, a nom dels respectius secretaris i en

l'estatge de l'Ateneu Empordanès, Pl. 11, Barcelona, per tot el dia 10 de Novembre.

2.ª Dintre de poc es publicarà un cartell adicional.

3.ª Els premis s'atorgaran íntegres. Solament es concediran accésits a les composicions musicals i premis ordinaris.

4.ª No es tindrà en compte cap indicació posada a les composicions per a optar a determinats premis.

5.ª Les sardanes deuren enviar-se en partitura i acompanyant una reducció per a piano.

La partitura deura contenir: un flaviol i tamborino, dos tiples, dos tenors, dos cornetins, dos trombons, dos fiscorns i un contrabaix, o siguin dotze instrumentistes.

6.ª Les obres premiades quedaran de propietat dels seus respectius autors. L'Ateneu Empordanès podrà executar-les, però, sempre que ho tingui per convenient.

7.ª L'identificació dels autors premiats es farà presentant el nombre de compassos que senyali el Jurat.

8.ª La festa tindrà lloc a la tarda del dia 8 a la Capital de l'Alt Empordà, Figueres. Per la nit se celebrarà una festa en la que s'executaran les composicions musicals premiades. El dia 9 serà destinat a una excursió al castell dels Comtes de Perelada i retorn a Barcelona.

NOTICIARI

Avui ha de celebrar-se en la Sala Edison la funció cinematogràfica a profit de l'urbanització de la nostra Rambla. D'avui en vuit, i a tal objecte també, en el Teatre «El Jardí» hi tindrà lloc una funció teatral.

El clou serà la «Festa de la Flor» que es verificarà el diumenge dia 28, en la qual hi cooperaran gran nombre de distingides senyorettes de la ciutat i el meritíssim Orfeó «Germanor Empordanesa» que al mitj-dia donarà un concert en la Rambla en conjunt amb l'orquestra «Pep».

Tot sia per la major bellesa del nostre *passaig-boulevard*.

Josep Sans i Roquer ADVOCAT

Gestió i tramitació de préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5% anyal.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)

FIGUERES

A Girona, pels dies de Fires, s'hi celebrarà el V Concurs d'Història de Catalunya que revestirà una solemnia importància. La manca d'espai, que ens obliga a retirar gairebé tota aquesta secció, ens priva de comentar-ho amb l'estensió deguda.

PRACTICANT Se'n necessita un a la Farmàcia Ferran.
Donaran raó en la mateixa.

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren par activa en son ensenyament.

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13, Figueres

Clínica del Doctor SALESA CREIXELL

Ex-Metge Tocòleg, per oposició, de Madrid; Metge de 1.ª classe del Cos de Presons, per oposició. De l'Institut Rubio.

CIRURGIA GENERAL, PART I MARIU

INJECCIONS INTRAVENENOSAS DEL 606

Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

Especialitat en la cura radical de la trencadura.

CONSULTA DE 11 A 1 - - - CARRER NOU, 25, 2.^{on}

Jocs Florals de l'Empordà

ORGANITZATS PER L'ATENEU EMPORDANÈS BAIX EL PATROCINI DEL MAGNÍFIC AJUNTAMENT DE LA CIUTAT DE FIGUERES

ANY I

A tots els poetes, escriptors i músics de la terra catalana, salut: L'Ateneu

